TOME LESICA

(16. veljače 1916. – 29. listopada 1989)

Posljednjih listopadskih dana cijeli se Omišalj pogrebnom misom i dugom sprovodnom povorkom a zatim i svečanom komemoracijom (1. XII. 1989) oprostio s Tomom Lesicom, posljednjim krčkim svjetovnjakom–glagoljašem, jednim od najpopularnijih ljudi na otoku Krku.

Po struci je Tome bio izučeni stolar, »marangun« kako se sam volio potpisivati, ali mu loše zdravlje (TBC) nije dozvoljavalo trajne fizičke napore.

Svestrano talentiran, načitan i pun kulturnih znatiželja, on je zarana počeo služiti u omišaljskoj župnoj crkvi kao sakristan, kao orguljaš i »sopec«.

S lakoćom je čitao tiskane liturgijske glagoljske knjige, vješto i brzo pisao glagoljskim kurzivom, pratio stručne rasprave i djela o problemima hrvatskog glagolizma.

Nadareni samouk, zaljubljenik u domaću glagoljašku baštinu, pokojni »Veli Tome« bio je produkt svoga stimulativnog ambienta i njegov posljednji aktivni nosilac i podržavatelj. Poštovan u svojoj komunalnoj i otočkoj sredini, poznat i cijenjen kao vrsni informator u znanstvenim slavističkim i etnološkim krugovima domovine i srednje Evrope, Tome Lesica ostaje u našim uspomenama kao znak i međašnji kamen velike ćirilometodske tradicije na drevnom glagoljaškom Krku.

Branko Fučić

(Tome Lesica marangun). Autograf.